

[Poul Dalsager.]

inden for landbrugserhvervet, som jo er et erhverv, der traditionelt har megen løsgæld, mange faste lån i disse år for at få denne gæld saneret, få den væk. Det er jo ikke særlig produktivt, det må man vist indrømme; men det er på den anden side vældig fornuftigt, og jeg mener ikke, at den form for lånoptagelse bør beskattes eller på anden måde generes. Pengeinstitutterne har jo også en udstrakt udlånsvirksomhed f. eks. i form af studielån. De går heller ikke direkte til produktion og til eksport, men er da også en form for lån, som i hvert fald vi mener i høj grad bør imødekommes. Der kunne nævnes mange andre ting, som ikke kommer ind under de områder, der ifølge forslaget udtrykkelig skulle have førsteprioritet, ting, for hvilke det ville være meget vanskeligt at lave en ordning som den foreslåede, således at det kunne virke både rimeligt og retfærdigt i det praktiske liv.

Hvad angår stk. 2 og 3 i forslaget, der foreslår en ågerparagraf, synes jeg, at det, der er foreslået her, i hvert tilfælde er bedre end den bestående lov, der jo lader megen usikkerhed tilbage. Jeg vil gerne sige, at det er i hvert fald en af de ting i forslaget, som interesserer os i socialdemokratiet. Om de 25 pct. over pengeinstitutternes udlånsrente er det rigtige, ved jeg såmænd ikke; det er også en af de ting, man eventuelt kan drøfte.

Hr. Kai Moltke spurgte i folketingets spørgetid den 24. maj 1967 den daværende justitsminister, hr. K. Axel Nielsen, om dennes syn på de hyppigt forekommende urimelig høje renter. Denne svarede ifølge Folketingstidende 1966-67 sp. 4528:

„Justitsministeriet er i øvrigt ikke i besiddelse af materiale, der kan belyse spørgsmålet om, hvorvidt de gældende regler er utilstrækkelige. Jeg vil imidlertid nu foranledige, at der gennem anklagemyndigheden og domstolene indhentes oplysninger om det nævnte spørgsmål. Dersom hr. Kai Moltke er i besiddelse af materiale, der kan bidrage til en belysning, vil jeg naturligvis være taknemlig for at modtage det.“

Jeg ved ikke, om det er det, som den nye justitsminister nu omtalte at man var gået i gang med, eller om arbejdet har

været i gang siden den 24. maj 1967. Jeg vil gerne spørge den nuværende justitsminister, om det har været i gang, om disse undersøgelser er fortsat, og om han eventuelt kan gives os nogle oplysninger om, hvad der er kommet ud af disse undersøgelser. Hvis det er for omfattende, kan det måske foregå i et udvalg.

En anden vanskelighed, der vil dukke op, hvis man skulle gennemføre forslaget's stk. 6, er nemlig de ejerpantebreve, som hr. Kai Moltke nævnte, ejerpantebreve, som ikke dækker bestemte gældsforhold, som kan flyttes fra det ene gældsforhold til det andet, og som altså i givet fald også kan flyttes fra en produktiv, eksportfremmende lånoptagning til et eventuelt forbrugs lån og tilbage igen. Dér synes jeg at der i hvert fald dukker et problem op, idet vi må spørge, om disse ejerpantebreve, som vi ikke ved hvad dækker, skulle stemples med de 15 pct. eller de ikke skulle. Uanset hvilket svar hr. Kai Moltke vil give på det, vil vi alle kunne se, at det ville komme til at virke urimeligt og uretfærdigt.

Der er altså mange problemer i dette forslag, som er uafklarede, og jeg synes, det egner sig til et grundigt udvalgsarbejde, hvor man så også kunne få de oplysninger af ministeren, der har betydning for opklaring af en lang række af de problemer, der melder sig, når man gennemlæser forslaget. I hvert fald hvis man har beskæftiget sig med disse ting i det praktiske liv, melder der sig en lang række spørgsmål, som gør, at jeg mener, at vi ikke uden videre kan vedtage dette forslag.

Jørgen Jensen: Jeg kan vedrørende dette forslag til folketingsbeslutning i det store og hele henholde mig til, hvad justitsministeren har talt om og forelagt for tinget, men jeg skal komme med nogle ganske enkelte bemærkninger derudover.

Det er jo regeringens erklærede mål for den økonomiske politik ikke mindst at gennemføre en rentenedsættelse til fremme af produktionen, investeringerne og eksporten, og dette er allerede lykkedes ganske godt i løbet af de to måneder eller godt to måneder, regeringen har siddet. Dette kan man jo kalde en sanering af kreditforholdene eller i hvert fald en normalisering af kreditforholdene, og jeg tror, vi alle kan være meget